Dissabte 27 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 11,27-28): En aquell temps, mentre Jesús parlava, una dona, alçant la veu entre la multitud, li digué: «Benaurat el ventre que et va portar i els pits que vas mamar!». I ell digué: «Benaurats més aviat els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Benaurat el ventre que et va portar i els pits que vas mamar»

Mn. Jaume AYMAR i Ragolta
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui escoltem la millor de les lloances que Jesús podia fer de la seva pròpia Mare: «Benaurats més aviat els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!» (Lc 11,28). Amb aquesta resposta, Jesucrist no rebutja l'apassionada alabança que aquella dona senzilla dedicava a la seva Mare, sinó que ho accepta i va més enllà, bo i explicant que Maria Santíssima és benaurada —sobretot!— pel fet d'haver estat bona i fidel en l'acompliment de la Paraula de Déu.

De vegades em pregunten si els cristians creiem en la predestinació, com hi creuen altres religions. No!: els cristians creiem que Déu ens té reservat un destí de felicitat. Déu vol que siguem feliços, sortosos, benaurats. Fixem-nos que aquesta paraula es va repetint en els ensenyaments de Jesús: «Feliços, feliços, feliços...». «Feliços els pobres, els compassius, els qui tenen fam i set de ser justos, els qui creuran sense haver vist» (cf. Mt 5,3-12; Jn 20,29). Déu vol la nostra felicitat, una felicitat que comença ja en aquest món, encara que els camins per arribar-hi no siguin ni la riquesa, ni el poder, ni l'èxit fàcil, ni la fama, sinó l'amor pobre i humil de qui tot ho espera. La joia de creure! Aquella de la qual parlava el convers Jacques Maritain.

Es tracta d'una felicitat que és més gran encara que la joia de viure, perquè creiem en una vida sense fi, eterna. Maria, la Mare de Jesús, no és solament sortosa per haver-lo portat al món, per haver-lo alletat i criat —com intuïa aquella espontània dona del poble— sinó, sobretot, per haver estat oient de la Paraula i per haver-la posada en pràctica: per haver estimat i per haver-se deixat estimar pel seu Fill Jesús. Com escrivia el poeta: «Poder dir “mare” i sentir-se dir “fill meu” / és la sort que ens envejava Déu». Que Maria, Mare del Bell Amor, pregui per nosaltres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El Creador de l'home, naixent de la raça humana, va haver de triar per Ell mateix, entre totes, una mare tal que Ell sabia que havia de ser-li convenient i agradable» (Sant Bernat)

- «Qui té temps per a escoltar la seva paraula i deixar-se fascinar pel seu amor? La fe en Déu demana l'abandonament, ple de confiança, a les mans de l'Amor que sosté el món» (Benet XVI)

- «Déu va revelar-se plenament quan envià el seu Fill, en el qual va establir la seva aliança per sempre. El Fill és la Paraula definitiva del Pare, de tal manera que ja no hi haurà cap més revelació després d'Ell» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 73)